

„Az Úr Lelke Üzen”

Kerekegyházi Szent István Egyházközség tájékoztatója

2024. XXVI. évfolyam 3. szám

Templomunk búcsúja, Szent István király ünnepén

Szent István első, államalapító, szent királyunk, templomunk és hazánk

fővédőszentje, könyörögj érettünk!

Úrnapí sátrak

Szent Ferenc-, Réfi és Gábor Imre család csoport, Kiss család, Ifi csoport

Templom búcsú

Szent István első, államalapító, szent királyunk, templomunk és hazánk fővédőszentje, templombúcsújának ünnepén az alábbi verssel emlékezzünk.

HIMNUSZ SZENT ISTVÁN KIRÁLYRÓL

Örvendj, magyar hon, jó anya, fiad dicséretét dalold,
zengjen dicséneked szava ahhoz, ki mindig pártfogolt.

Ő néked igaz fényt hozott, hit fényét adta át neked,
hozzá törvényt is alkotott, üdvösség útján vezetett.

Őt Géza élte alkonyán István mártír nevezte el
az égi küldetés nyomán Istvánnak, anyja méhiben.

Ég hírnöke jelezte meg atyjának, hogy születni fog:
a vértanú elküldetett anyjához szólni jóslatot.

Örült is a magyar haza, ledőlt a bálványok hada,
zengjen hát égi glória, boldogság róla szólni ma.

Mint libanoni cédrusok, a gyermek úgy növekedett,
s miként előre mondatott, Szent Istvántól kapott nevet.

Oktatták őt híres doktorok, öntözték bölcsességgel őt,
s jámbor erkölce ragyogott már zsenyében, férfikor előtt.

S már életének hajnalán osztotta üdvnek életét,
s a magyar nemzet, a pogány hamar keresztény hitre tért.

Feltűnt az égi fényesség, s a nép, mely tévelygésben élt,
elhagyva sűrű éjjelét, Krisztus szent igájába tért.

Imádás legyen, tisztelet néked Hármás-Egy Istenünk,
segíts elérnünk mennyeket, mit szent királyunk kér nekünk. Amen.

„*Gaude, mater Hungaria...*”; „*Örvendj, magyar hon, jó anya...*” Igen régi, 13. századi himnusz.

Egyházközség minden tagjának áldott, békés ünnepet kívánok. Örvendezzünk ezen a fényes napon!

Norbi atya

A Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja

Az Istentiszteleti és Szentségi Dikasztérium 2018 tavaszán elrendelte a Boldogságos Szűz Máriának, az Egyház Anyjának kötelező emléknapját, melyet pünkösdhétfőn ünnepelünk a liturgiában.

Szent Ambrusnál találkozunk először az Egyház ősmintája kifejezéssel, mely Máriának a megkereszteltek iránt megmutatkozó anyaságában is kifejeződik. A gondolat megjelenik Szent Ágostonnál is, aki az Egyházat Christus totusként szemléli, tehát ha Mária anyja a Főnek, akkor a teljes Krisztusnak, vagyis az Egyháznak is.

A II. Vatikáni Zsinat végén, 1964 novemberében VI. Pál pápa bejelentette, hogy Máriát mint az Egyház Anyját is tiszteljük. Ez azt jelenti, hogy anyja az egész keresztény népnek, mind a híveknek, mind a pásztoroknak. A pápa e titulussal Máriának a Krisztusban megkereszteltekkel és ezáltal az Egyház tagjaival fennálló lelki anyaságát kívánta hangsúlyozni.

1980 óta a loretói litániában megszólítjuk a Szűzanyát az Egyház Anyjaként is.

II. János Pál kezdeményezésére 1981. december 7-én elhelyezték a vatikáni Apostoli Palota Szent Péter térre néző falán a Mater Ecclesiae-mozaikot. A szentatya kérése az volt, hogy a kép Máriát

mint az Egyház Anyját ábrázolja, mert „Isten Anyja mindig is egységben volt az Egyházzal, és különösen közel volt az Egyházhhoz a történelem legnehezebb pillanataiban”.

1987-ben *Redemptoris Mater* kezdetű enciklikájában – mely *A Boldogságos Szűz Máriáról a zarándok Egyház életében* alcímet viseli – mélyítette el II. János Pál a Szűzanyáról szóló tanítást. * * *

Mária anyaságát Fiának misztikus Teste, az Egyház irányában is megéli, ennek köszönhetően mi, Krisztusban megkeresztelt emberek mint égi édesanyánkra tekinthetünk rá. A szeretett tanítvány, János, akire Jézus a

keresztről rábízta édesanyját, és aki most már saját anyjaként tekint az Istenszülőre, az egész Egyház jelképe.

Mária lelki anyasága egyetemes, mert az üdvösség műve is egyetemes; mély lelki anyaság fűzi mindazokhoz, akik a keresztség által a kegyelem rendjében Fiának testvéreivé lettek.

A liturgikus emléknap megválasztása átgondolt döntés eredménye, hiszen az Istenszülő közbenjáró imájának nagyon is köze van a pünkösd Lélek-áradáshoz. „Az Egyház, amelyet Krisztus az apostolokra épített, pünkösdkor ébredt tudatára Isten nagy tetteinek, amikor az utolsó vacsora termében összegyűlve mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket. Ebben a pillanatban indult el az Egyház a hitnek azon az útján, mely emberek és népek történetén átvezető zarándokút. Tudjuk, hogy ennek az útnak a kezdeténél jelen van Mária, ott látjuk őt az apostolok között, az utolsó vacsora termében, amint imádkozik és esdekel az ajándékért: a Szentlélekért.” (*Redemptoris Mater*, 26)

Mária az Egyház liturgikus cselekményeiben, amikor egyszerű, de a Lélektől áthatott szavaink egyesülnek a mennyei liturgia istencsüretével, maga is velünk imádkozik, mert tagja a szentek közösségének, és mert az üdvösség művében elválaszthatatlan Fiától.

Istenünk, irgalmasság Atyja, egyszülött Fiad a keresztfán függve Anyját, a Boldogságos Szűz Máriát a mi Anyánkká is tette. Add, kérünk, hogy a Szűzanya szerető közbenjárására Egyházad napról napra termékenyebb legyen, szent utódoknak örvendjen, és a népek minden családját anyai keblére ölelje. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen. Magyar Kurír

Mit csináljak, amikor tisztában vagyok vele, hogy az Isten megbocsát, de én nem tudok magamnak megbocsátani?

Egyikünk sem tökéletes. Lesznek az életben olyan pillanatok, amikor megbotlunk. Szerencsére ott van nekünk Jézus minden területen, ahol elbukhatunk. Halála és feltámadása lehetővé teszi, hogy rendezzük Istennel a számlánkat, és elnyerjük a bocsánatot, amit nekünk kínál. Az ő bocsánata elfedi az összes bűnünket és soha nem fogy el.

Mi történik, amikor tudjuk, hogy Isten megbocsát, de valamilyen okból nem sikerül saját magunknak megbocsátanunk?

Íme 5 igazság Isten bocsánatáról.

1. Nem arról van szó, hogy mit teszünk.

A megbocsátás soha nem arról szólt, hogy mit is teszünk azért, hogy kiérdemeljük. Minden azon alapul, amit Jézus tett. Ahogy az Efezusiaknak írt levél 2:8-ban olvashatjuk, *«Kegyelemből részesültetek a megváltásban (megbocsátásban), a hit által, ez tehát nem a magatok érdeme, hanem Isten ajándéka.»* Ha a bűnbocsánat Jézus ajándéka, meg kell tanulnunk elfogadni a csodálatos dolgot, amit nekünk készített. Megbocsát nekünk, hát igyekezzünk mi is megbocsátani magunknak.

2. Isten bocsánata eltakarja a bűneinket.

Amikor Isten megbocsát nekünk, ezt nem csak egy dologért teszi, amit elkövettünk, de minden múltbeli, jelenlegi és jövőbeni bűnünkért. Nem válogat. János 1. leveléből (1:9) megtudjuk: *«Ha megvalljuk bűneinket, akkor mivel jó és igazságos, megbocsátja bűneinket, és minden igazságtalanságtól megtisztít minket.»* Ezek a versek nem egyetlen dolgot említenek, amiért bocsánatot nyerünk, hanem kimondják: *«minden igazságtalanságtól», minden gonoszságtól.* Azt az egyetlen bűnt, amit elkövettetek, és ami oly borzalmasnak tűnik számotokra, azt is megbocsátotta. Elég, ha felismerjük bűnös állapotunkat, és elfogadjuk a bűnbocsánatot, amit Jézus nekünk kínál.

3. Isten megbocsátásának nincs határa.

Könnyen gondolhatjuk azt, hogy Isten bármikor ráunhat a megbocsátásra, és egyszer csak felhagy vele. Messze nem így van. Nézzük, mit mondanak ezek a sorok: *«Akkor odalépett hozzá (Jézushoz) Péter, és megkérdezte: «Uram, ha vét ellenem testvérem, hányszor kell neki megbocsátanom? Talán hétszer?» « Mondom neked – felelte Jézus -, nem hétszer, hanem hetvenhétszer.»* (Mt 18, 21-22) Még ha Jézus konkrét számokat is használ, valójában arról van szó, hogy a megbocsátásának nincs határa. Attól nem kell félnünk, hogy nem lesz alkalmunk a bűnbocsánat elnyerésére. Jézus hozzánk való irgalma és kegyelme soha nem merül ki.

4. Isten megbocsát nekünk, és nem emlékezik bűneinkre.

Még ha a mi Urunk mindentudó is, saját döntése, hogy nem jegyzi meg a bűneinket. Ahogy a Zsidóknak írt levél 8:12-ben olvashatjuk: *«Irgalmas leszek bűneik iránt, és vétkükre többé nem emlékezem [sem a hibájukra].»* Milyen csodálatos gondolat, hogy úgy dönt: minket feddhetetlennek és szentnek lát, hála annak, amit Jézus tett. Ennek arra kéne indítania minket, hogy nagyon hálásak legyünk. Ahogy ez a vers mondja: *«Boldog, akinek a bűne megbocsátva, akinek be van fődve gonoszsága!».* (Zsolt 32:1). Örömmel és békével telhet meg a szívünk, tudván, hogy megigazultunk Isten előtt.

5. Krisztus által új teremtmények vagyunk.

Isten bocsánata nem csak hogy eltörli a bűneinket, de benne új teremtmények leszünk. Nézzük meg a Korintusiaknak írt második levél 5:17-ben, amely így szól: *«Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, valami új valósult meg.»* Ha azt választottuk, hogy elfogadjuk Krisztus bűnbocsánatát, neki köszönhetően megújultunk. Ami a múltban történt, nem határol be, hanem

Ő határoz meg minket. Rábízhatjuk hát magunkat, ismervén a szeretetet és az áldozatot, amit nekünk bemutatott. Megújultatok, a régi eltűnt.

Igen fontos hát megtanulni megbocsátani saját magunknak. Ha nem tesszük, akkor nem hiszszük, hogy Isten megbocsátása (önmagában) elég. Több mint elég. Higgyétek el, hogy Jézus elfedte az összes bűnötöket, és hogy új teremtmények lettetek benne. Feltétel nélkül szeret Titeket. Engedjétek, hogy betöltsön Benneteket ez az igazság, és éljétek át. Írta: Becky Weber, Fordította: Sáriné Horváth Mónika, Forrás: infochretienne.com

Legyünk urai kaotikus gondolatainknak

Ki ne tapasztalta volna már, hogy gondolatainak rendezetlensége végképp eluralkodott rajta? Jean-François Thomas jezsuita atya úgy látja, a problémát nem a gondolataink jelentik, hanem a lelkünk üressége.

Minden keresztény, aki komolyan veszi belső életét, tudja, hogy az, a műemlékekhez hasonlóan, állandó felújítás alatt áll, és ezek a restaurálási akciók megszakítás nélkül követik egymást, mert lelkünk anyagai annyira törékenyek. Azt viszonylag könnyen észre lehet venni, ha a cselekedeteink nincsenek összhangban Isten akaratával, de **a gondolataink esetében már nehezebb dolgunk van, mert nem tudjuk, mennyire szándékosak és mennyire akaratlanok.** Nagy a kísértés, hogy relativizáljuk és elhanyagoljuk őket, vagy épp ellenkezőleg, frusztráló büntudatot érezzünk miattuk. Sok bűnbánó vallja meg zavarát a gyóntatószékben. A gondolatok kiválóan jelzik, hogy élünk, hiszen a valósággal érintkezve alakulnak ki, és együttesen, egyesülve tudnak minket új ismeretekre vezetni. Elkerülhetetlenek és szükségesek tehát, de gyakran rendezetlenek, **és meglehetően gyorsan kalandoznak olyan területekre, amelyeket szívesebben elkerülnénk.** Úgy tűnik, hogy kicsúsznak irányításunk alól, és inkább ők uralnak bennünket, mint mi őket. Ez pedig bosszantó vagy lehangoló. Olyan láthatatlan ellenséget jelentenek, amelynek soha nem szabad frontálisan nekítámadnunk, mert akkor biztosan elerőtlenedünk, és már végképp nem ismerjük ki magunkat rajtuk.

Még a sivatagi atyák is

A sivatagi atyák, ezek a magányos szerzetesek és remeték, akik a kereszténység első századaiban Egyiptomban és Palesztinában éltek, szintén megtapasztalták a gonosz gondolatok elleni küzdelmet, noha ők elmenekültek a világból és annak csapdáitól. A csend, az elszigeteltség, az aszkézis nem elegendő a testi, szellemi és lelki kísértéshez vezető fegyelmetlen gondolatok elűzéséhez. Kiemelkedő példa erre a szerzetesség atyja, Remete Szent Antal, aki gondolatainak viharos zűrzavara miatt a démonok zsákmánya volt. Szörnyű megkísértéseinek tartalmát kortársának, Alexandriai Szent Atanáznak a *Szent Antal élete* c. művéből ismerjük. Ezek belső természetűek voltak, hiszen egyedül élt a sziklás, vad vidéken. Kimerült, de kitartott, kivérezve, de megerősödve kiáltott kétségbeesésében Istenhez. Panaszkodott, és azt kérdezte az Úrtól, hogy hol volt, amikor szolgáját az elsüllyedés fenyegette. A Magasságos pedig azt válaszolta, hogy végig mellette volt.

A gondolatok káosza tehát nem gátolja meg Istent abban, hogy jelen legyen, és támogassa a katonát a csatában. Veszélyes lenne, ha arról győznénk meg magunkat, hogy egyszeriben kizárólag a Sátánnak lett mindenbe beleszólása. Igaz, hogy a szív a székhelye minden, akár egyenes, akár görbe gondolatnak, de egyben az akarat és a kegyelemre való ráhagyatkozás bástyája is, amely ápol és gyógyít. A farizeusokkal vitázva Urunk világosan fogalmaz: „... ami kimegy az emberből, az teszi tisztátalanná az embert. Mert belülről, az ember szívéből származik minden gonosz gondolat, erkölcstelenség, lopás, gyilkosság, házasságtörés, kapzsiság, rosszindulat, csalás, kicsapongás, irigység, káromlás, kevélység, léhaság. Ez a sok rossz mind belülről származik, és tisztátalanná teszi az embert.” (Mk 7,20-23). A gondolatok csak akkor válnak gonosszá, ha szabad utat engedünk nekik, mert meggyőzzük magunkat, hogy csakis ők állnak talpig fegyverben, támadásra készen.

Takarítsunk odabent

A fő probléma nem a gondolatokkal van, hanem a lelkünk ürességével. Tapasztalatból tudjuk, **hogya Gonosz mindent elfoglal, ami parlagon marad. Szereti az ürességet.** Kétszer is megnézi, foglalt-e már az a hely. Parazita, és a legkisebb hibát is kihasználja, hogy bejusson abba a személybe, akin élősködni akar. Mesterünk figyelmeztetett erre: „Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, sivár helyeken bolyong, s nyugalmat keres. Ha nem talál, azt mondja: Visszatérek elhagyott házamba. – Amikor megérkezik, kisöpörve, feldíszítve találja. Tüstént elsiet és hív még hét más, nálánál gonoszabb lelket. Behatolnak, és ott élnek. Ennek az embernek az állapota rosszabb lesz, mint előbb volt.” (Lk 11:24-26)

Ez azt jelenti, hogy egy tiszta és rendben tartott ház, amely nincsen tele piszokkal és rendetlenséggel, tétovázásra készíti a démonokat, még ha nem is elégednek meg egyetlen próbálkozással, hogy elfoglalják a vágyott helyet. Ha Isten nem lakozik bennünk teljesen, akkor a betolakodó bejut. Be kell tömni a réseket és védőfalakat kell építeni, nehogy álmunkban, lusta vagy gondatlan pillanatainkban meglepjen bennünket.

A rendszeresség elengedhetetlen

Hogyan tisztítsuk meg, mivel töltjük meg bensőnket? **Az ima, a szentségek, a szeretet cselekedetei révén, az erények gyakorlásával, a holtidők megszüntetésével, mivel az üresjárat idején az éberség lanyhul. Ehhez elengedhetetlen a rendszeresség.** A takarításra nem csak időnként kell sort keríteni, nem csak olyankor, amikor éppen nincs jobb dolgunk. Be kell ütemezni, és ahhoz kell tartani magunkat. A szerzetesek megértették, hogy a Szabály nem valami rabiga, hanem a felszabadulás eszköze, mivel a nap minden lepergő percében foglalkoztatja a szellemet és a szívet. A gonosz gondolatokat csak akkor lehet ellenőrzés alatt tartani és megsemmisíteni, ha a helyükre tiszta gondolatok lépnek, amelyek a hétköznapi tevékenységekből és a legapróbb részletekre is kiterjedő odaadásból születnek. Ezért fontosak a manapság olyannyira elhanyagolt szentelmények is, mint például az áldások, a szenteltvíz, a szokásos ördögűző imák, a skapulárek és érmek stb. használata.

Ez talán mosolyra fakasztja azokat, akik erősnek, a mindenféle öregasszonyos babonáktól mentesnek hiszik magukat. Ugyanakkor **minden, ami a lelket lefoglalja és azt Isten és a szellemi javak felé fordítja, elősegíti a szennyes gondolatok feletti győzelmet.** Így lehet elérni azt, amit az Apostol tanít: „Egyébként, testvéreim, arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, tisztességes, igazságos, ami ártatlan, kedves, dicséretre méltó, ami erényes és magasztos.” (Fil 4,8). Szűrőt kell helyeznünk a lelkünk bejárata elé. Így minden kiküszöbölhető, eltávolítható, ami idegen lelkünk egészségétől. Persze ez csak egy ideig sikerül, mert ezen a téren egyetlen győzelem sem végleges. Ezért van szükség arra, hogy a legkisebb sikert, bármilyen ideiglenes és gyorsan elhervadó babért rendkívüli alázattal fogadjunk.

Elúzni a kellemetlenkedőket

A szívünk megőrzése a környezet rendszeres tisztogatását igényli. Ha elővigyázatlanul kitesszük magunkat mindenféle veszélynek, a tolvaj végül be fog jutni az otthonunkba, és betelepedik, mint az a „házfoglaló”, aki azt büntetlenül a sajátjának tekinti, a törvényes tulajdonosok minden hadonászása és intézkedése ellenére is. Krisztus ismételten azt mondja nekünk: ” A jó ember szívének jó kincséből jót hoz elő, a rossz ember pedig a rosszból rosszat. Hisz a száj a szív bőségéből beszél.” (Lk 6,45). Megosztott lények vagyunk. Rajtunk áll, hogy mindent megtegyünk, hogy valamennyire helyreállítsuk az egyensúlyt és elűzzük a betolakodókat. Az erkölcsi megfontolásokat tartalmazó verses állatismertető, a *Bestiario moralizzato di Gubbio* gyönyörű középkori szövegében a szerző többek között bemutatja a sünt, aki szerinte megrázza a szőlőtökét, hogy leszüretelje az érett szőlőt, de a szőlőmagok rászúródhatnak a tüskéire, és így tér haza. Nagyon óvatlan magatartás, mert ezzel hazaviszi magával azt, ami majd a vesztét fogja okozni: „Az emberrel cselekszik így az Ellenség: Amikor benne van, annyira beássa magát, hogy a kárhozatra vezeti őt”.

Nem szabad hallgatnunk a szirénhangokra egy olyan korban, amely elavult gyakorlatnak bélyegez, lenéz és elvet minden fegyelmet, áldozatot, szabályt és az aszkézis bármiféle gyakorlását. Meg kell építenünk a védőbástyákat, kéznél kell tartanunk mindent, ami a tisztogatáshoz és rendrakáshoz kell, hogy elriasszuk a Sátánt és légióit, akik kitaró makacssággal keresik az üres helyeket, hogy ott megtelepedjenek és gyarapodjanak. **Lehet, hogy nem vagyunk mindig urai a**

hirtelen felbukkanó rossz gondolatoknak, de abban igenis szabadok vagyunk, hogy elfogadjuk-e őket, hagyjuk-e őket kivirágozni, vagy éppen ellenkezőleg, kiirtjuk őket. Rázzuk ki rendszeresen a szőnyegetek lelkünk ablakán át. Hozzuk be az elvesztegetett időt: akármikor végezhetünk tavaszi nagytakarítást, utána pedig gondosan tartjuk karban azt, amit fertőtlenítettünk és kifényesítettünk. A Sátán gyűlöli a tisztaságot. Írta: Jean-François Thomas atya, SJ Fordította: Solymosi Judit Forrás: Aleteia

Avilai Szent Teréz életéből mai keresztényeknek

Teréz bátor reformátor és vezető volt, élete és írásai évszázados bölcsességet közvetítenek Krisztus követőinek.

Oly sok szeretett szentünket hívják Teréznek – Kalkuttai Szent Teréz, Lisieux-i Szent Teréz, Keresztes Szent Terézia Benedikta -, hogy az első Szent Teréz mellett könnyen elsiklik az ember. Nem véletlen azonban, hogy Avilai Szent Terézt Nagy Szent Terézként is szokás emlegetni. Ez a legendás nő szentségben és bátor meggyőződéssel élt, ami máig fényesen ragyog ránk a múltból. Különleges élete számtalan tanulságot hordoz, amelyből nekünk is érdemes tanulni. Álljon itt közülük néhány.

1. Előbb imádkozz és aztán cselekedj

Fiatal lányként Szent Teréz elmélkedő és szemlélődő imádságos párbeszédet folytatott Istennel. Ezt az imamódot „belső imádságnak” szokás nevezni. Ennek az elmélyült imádságnak a gyümölcseként virágozott ki Szt. Teréz Krisztussal való barátsága és Iránta való mélységes szeretete. Ám egy szörnyű betegséget követően Teréz felhagyott a belső imádsággal, és több mint egy évig kizárólag a közösség imáihoz csatlakozott, mert elhitette magával, hogy „az imától való tartózkodás a nagyobb alázatosság jele” – fogalmaz önéletrajzában.[1]

Nem csoda, hogy e döntése, tudniillik, hogy felhagy a belső imádsággal, hamarosan gyötrő érzelmi és lelki szenvedést váltott ki benne. Később a „legvégzetesebb kísértésként” aposztrofálta ezt az időszakot, „amely majdnem a kárhozát útjára juttatott” – írja.[2]

Szerencséjére, találkozott egy szent és tanult dominikánus pappal, aki a gyóntatója lett, és ez a lelkipásztor hamarosan a helyes irányba terelte. Soha többé nem hagyott fel „belső imádságával”, és mindenkit arra buzdított, hogy maga is tegye ezt napi szokásává. „Az imádságos életet folytatók – különösen belső imádságot gyakorlók – rendkívüli kegyelmekben is részesülnek és erről számos szent és jóember tett tanúságot ... **„Aki pedig még nem próbálta meg a belső imát, az Úr szerelmére kérem, ne fossa meg magát ekkora kincstől.”**[3]

Teréz belső ima leírása vált e lelkigyakorlat klasszikus meghatározásává. Így vall önéletrajzában: „Mert nézetem szerint a belső ima nem egyéb, mint **belső barátság Istennel, amennyiben gyakran maradunk négy szemközt övele, tudván azt, hogy szeret bennünket.**” Ez a barátság a végteleen jó forrása az ember életében, és komoly lelki gyümölcsöt hoz. Biztosította olvasóit: „... meg fogja látni, senki sem választotta még barátjául [Istent] anélkül, hogy bőséges jutalomban ne részesült volna.”[4]

Szent Teréz lelki reformjai, jószolgálati és írásai által hatalmas hatást gyakorolt, sőt az egyház első női orvosává vált. **Mindez az Istennel való bensőséges és meghitt barátságának mély kútjából fakadt.** Élete, mint oly sok nagy szenté, megmutatja, hogy az apostoli erőfeszítés kezdete mindig az imádság, ebben gyökerezik. Ha az imádság és a szemlélődés áll az első helyen, a hivatás és küldetés természetes forrása és eredője lesz.

2. Gyűjts magad köré jóbarátokat és Bölcs tanítókat

Szent Teréz önéletrajzában visszatérő motívuma a jó és szentéletű társaság megtartásának fontossága. Barátokról és még gyóntatókról is beszél, akik különböző időpontokban beléptek az életébe, és hol közelebb, hol pedig távolabb vezették Istentől. **“Megtanultam, mekkora előny származik a jó társaságból” – írta le a tanulságot, amit saját kemény tapasztalataiból vont le.**

Annyira tisztában volt azzal, hogy a barátok milyen hatással lehetnek az ember lelki életére, hogy arra ösztönözte a szentségre törekvőket, hogy keressenek szentéletű barátokat, akik – mai kifejezéssel ilyen „felelős társakként” kísérik őket útjukon. Azt írja:

„Ezért tanácsolnám én a belső ima híveinek, hogy különösen kezdetben, igyekezzenek más, magukfajta emberekkel barátságot kötni és érintkezni. Ez nagyon fontos dolog. Ha más hasznuk nem volna belőle, mindenesetre segítik egymást imáikkal.”[5]

A barátok befolyását olyan kritikus tényezőnek találta, hogy önéletrajzát is felhasználta arra, hogy tanácsot adjon a tizenévesek szüleinek:

„Ha éntőlem kérnének tanácsot, azt mondanám a szülőknél, hogy nagyon vigyázzanak arra, kivel érintkeznek gyermekeik ebben a korban. **Abban rejlik tudniillik a legnagyobb veszedelem, hogy természetünk mindig sokkal inkább hajlik a rosszra, mint a jóra.**”[6]

A tizenévesek különösen érzékenyek a kortársaiktól érkező befolyásra, mivel életkori sajátosságaik miatt fokozottan igénylik a társadalmi elfogadottságot, de ez az elv minden életkorban érvényes.

3. Vedd KÖNNYEN az életet és saját magadat

Mondják, hogy „Az angyalok azért tudnak repülni, mert könnyedén veszik magukat”, és bár ez a kijelentés teológiailag gyanús lehet, az biztosan igaz, hogy ha valaki könnyedén veszi magát, az a szentség jegye, mert ehhez valódi alázatra van szükség.

Szent Teréznek jó humorérzéke volt, különösen önmagát és saját bohóságát illetően. Gyakran megemlíti azokat az eseteket, amikor egyik-másik dolgon jót kacagott. Egyik ilyen alkalommal így ír: **„Kénytelen voltam nevetni magamon, s élvezettel néztem, milyen nyomorult az emberi lélek, mihelyt az Úristen megszűnik benne működni.”** [7] Mély alázatossága akkor is nyilvánvaló, amikor fiatalkori meggondolatlanságairól vagy az évek során elkövetett hibáiról őszintén és az öngazolás legcsekélyebb szándéka nélkül számol be.

Bár repülni nem fogsz tudni, még ha könnyedén is veszed magadat, de valószínűleg derűsen és kellemesen érezheted magad. Ennél is fontosabb, hogy ez a magatartás a szelidségből fakad, és ahogy Krisztus mondta tanítványainak: **“Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld.”** (Mt 5, 5).

Lehet, hogy a szelídség nem az első, ami eszünkbe jut a rettenthetetlen reformátor Avilai Szent Teréz említésekor, de az igazi szelídség nem is félénkséget vagy szolgálékúséget takar. Inkább utal a nehézségek közepette való állhatatosságra, egy tulajdonságra, amiben Szent Teréz kitüntette magát mindannyiszor, amikor élete számos megpróbáltatásával szembenézett. Az itt bemutatott tanulságok csupán a jéghegy csúcsát tükrözik Nagy Szent Teréz írásai időtlen bölcsességeinek sorában. Forrás: Aleteia Fordította: Dr. Süle Katalin

Kalkuttai Szent Teréz anyai gondolatai

Kalkuttai Szent Teréz anyai gondolatai a Szent Patrick katedrálisban, 1997 Májusában - Fotó: archnyarchives.org/

- 1. Amit az évek hosszú során át felépítettél, egy másodperc alatt romba dőlhet.
Ne törődj vele! Te csak építs!**
- 2. Ha valakinek segítesz az emberek haragudni fognak rád.
Ne törődj vele! Te csak segíts, akinek szüksége van!**
- 3. Minden telhetőt tegyél meg a világért, ezért rúgást fogsz kapni cserébe.
Ne törődj vele! Te csak tedd, ami téled telik!**
- 4. Azt a jót, amit ma cselekszel, holnapra elfelejtik.
Ne törődj vele! Te csak tedd a jót!**
- 5. A becsületesség, a tisztesség, és az igazmondás támadhatóvá tesz.
Ne törődj vele! Te csak légy becsületes, tisztességes és őszinte.**
- 6. Az ember ésszerűtlenül gondolkodik, helytelenül cselekszik, és önző.
Ne törődj vele! Te csak szeresd felebarátaidat!**
- 7. Ha jót cselekszel, azt mások úgy tekintik majd, hogy hátsó szándék vezet.
Ne törődj vele! Te csak tedd a jót!**
- 8. Ha céljaid vezérelnek, hamis barátaid, és igaz ellenségeid lesznek.
Ne törődj vele! Te csak kövesd a céljaidat!**

Szent László

I. László vagy Szent László 1077-től magyar király, 1091-től haláláig pedig horvát király. I. Béla király és Richeza királyné másodszülött fia. Nevéhez fűződik a magántulajdon védelmének megszilárdítása, Horvátország elfoglalása (1091) és az első magyar szentek avatása. Őt magát is szentté avatták 1192-ben, és kivételes fizikuma miatt nevezik az „Isten atlétájának” is.

I. Béla király halála (1063) után Géza és László hercegek elismerték unokatestvérüket, Salamont törvényes királynak, akivel a következő évtizedben jó kapcsolatuk volt. A nevezetes történet a kun által elrabolt leánnyal ebből a korszakból származik. A kapcsolat az 1070-es években romlott meg, és a hercegek fellázadtak Salamon ellen. A trónt Géza 1074-ben szerezte meg, de az ország nyugati határvidékén Salamon uralkodott tovább. Ebben az időben László volt Géza legfőbb tanácsadója. Géza halála (1077) után hívei László mellé álltak, és őt tették meg

királynak. Salamon IV. Henrik segítségével ellenállt; László az invesztitúraharcban IV. Henrik ellenfeleit támogatta. Salamon 1081-ben lemondott, de utána mégis megpróbálta visszaszerezni a koronát. Emiatt László bebörtönözte, de két évvel később a szentté avatások alkalmával szabadon engedte.

A sorozatos belviszályok után Lászlónak helyre kellett állítania a közbiztonságot, a lopást és rablást csonkítással vagy halállal büntette. 1091-ben elfoglalta Horvátország legnagyobb részét, ami a középkori Magyar Királyság terjeszkedésének kezdetét jelentette. Keleten legyőzte a kunokat és a besenyőket, amivel a keleti határokat 150 évre bebiztosította. Az utolsó években éppen a horvát hódítás miatt romlott meg a kapcsolata a Szentszékkal, mert a pápa a saját hűbérbirtokának tekintette a megszerzett horvát területet, de ezt László nem ismerte el.

A legendák kegyes lovagkirályként mutatják be, mint a késő lovagkori lovagi eszmény megtestesítőjét.^[3] Népszerű szent Magyarországon és a környező országokban, sok templomnak ő a védőszentje. A szentté avatott királyhoz több, a mai napig is fennmaradt ereklye és tárgyi emlék köthető. Ilyen például a győri bazilikában található Szent László-herma, továbbá jobbja, amit a dubrovnikai ferences kolostorban őriznek.

I. törvénykönyvét (amely valójában a három törvénykönyv közül a legkésőbbi) 1092-ben adta ki az elnökletével Szabolcson megtartott zsinaton. Ez főleg egyházi ügyekkel foglalkozott. Híressé vált részlete: „akik pogány szokás szerint kutak mentén áldoznak, vagy fákhöz, forrásokhoz és kövekhez ajándékokat visznek, bűnükért egy ökörrel fizessenek”.

A magyarországi főpapság és a világi előkelők közreműködésével, a papság és a nép tanúskodása mellett tartott tanácskozás határozatokat hozott, ezekben korlátozták a papok házasságkötését;

védtek az egyházak vagyonát; rendelkeztek a lerombolt vagy elpusztult templomok újjáépítéséről és felszereléséről; áttelepítéssel megakadályozták a megkeresztelt izmaeliták – böszörmények – visszatérését a muzulmán vallásra; megtiltották, hogy a zsidók keresztény feleséget vagy szolgát tartsanak; előírták az egyházi ünnepek, összejövetelek, a böjtök és a templom mellé temetkezés megtartását, a házasságtörők megbüntetését; intézkedtek a külföldről érkező egyházi személyekről; kényszerítették a lakosságot, hogy a templomok közelében telepedjék le; határoztak az apátok és szerzetesek helyzetéről; felléptek a pogány áldozás ellen; szabályozták a tized szedését; tanúk jelenlétéhez kötötték az istenítélet megtartását; korlátozták a sátorban való misézést; büntetendővé tették a nemi erőszakot, a nők erkölcstelenségét és a boszorkányságot; rendelkeztek a királyi bíraskodásról.

1083-ban szentté avattatta az államalapító István királyt, valamint annak fiát, Imre herceget, Gellért püspököt és két zobori remetét, Andrást és Benedeket. István király szentté avatása mutatta nagylelkűségét és pragmatikusságát, hiszen ő vakította meg László király nagyapját, Vazult. Eljárása erősítette külpolitikai koncepcióját, miszerint Magyarországot szentjei révén méltó hely illeti meg a keresztény államok közösségében. Egy nem sokkal korábban alapított apátságban helyeztette el István király ereklyéjét, a csodálatos módon épen maradt Szent Jobbot, ez a Szentjobbi apátság. Salamont a szentté avatások alkalmából bocsátotta szabadon, mivel a legenda szerint anélkül István király koporsója nem nyílt fel. Oderiziusnak írt levelében kifejtette, hogy a földi hatalomgyakorlás során elkerülhetetlenek a súlyos bűnök.

A középkori László-kultusz kibontakozásához a döntő lökést III. Béla adta meg, aki 1192 júniusában III. Celesztin pápa jóváhagyásával szentté avatta I. Lászlót. Ennek nyomán a kialakuló magyar lovagi kultúra és életmód őt tekintette példaképének. Károly Róbert és I. Lajos hódoló tisztelettel adóztak a lovagkirály emlékének. Nagy Lajos aranyforintja hátoldalára László képét verette, s ez a 15. század végéig kötelező hagyomány maradt a királyi pénzverdénél. I. Lajos leányának, Mária királynőnek idejében László mellképe a felségpecséten az igazságos uralkodó szimbólumaként szerepelt.

Luxemburgi Zsigmond király azért látogatott el Váradra, hogy megtekintse László sírját és ereklyéjét, majd kívánságának megfelelően halála után László mellé temették el. Ugyanis I. Lászlót előbb Somogyvárott temették el, később azonban – feltehetőleg 1106-ban, más források szerint 1113 után – a holttestét átvitték Nagyváradra, s ott helyezték örök nyugalomra.

Várad sírja csodatevő zarándokhellyé lett. A 15. század elejéig a várad székesegyházban őrizték kürtje és csatabárdja mellett fejereklyetartó mellszobrát (hermáját), amelyre peres ítéletek résztvevői és főúri összeesküvők tettek esküt. Az eredeti herma a 15. század elején megsemmisült, helyette újat készítettek, amelyet ma a Győri bazilikában őriznek.

A népet győzelemre segítő László kultusza tovább élt a későbbi korokban is. A nehéz háborús időkben a nép László királytól várt és remélt segédelmet; a magyar katonák László nevét kiáltozva rohantak a törökre. Testi és lelki képességei miatt a római katolikus egyház csodatevő harcos szentet is tisztel benne amellet, hogy a magyar történelem sikeres országépítő uralkodója volt, aki kemény kézzel szilárdította meg a legyengült államot, másrészt pedig a német terjeszkedéstől, a pápai hűbértől és a keleti nomád népek pusztításaitól egyaránt megvédte országát és biztosította a független magyar állami létet. Minden időkre eszményképévé vált az erényekben dús és a tetteiben évszázadokra előre cselekedni tudó ország vezetőnek. Forrás: Wikipédia. Lejegyezte:

Mongyi Kornélia

Megbocsátani valakinek

Megbocsátani valakinek nem jelenti azt, hogy elfogadod a viselkedését.

**Nem jelenti azt sem, hogy elfelejted, hogyan bántott meg,
és azt sem, hogy engeded, hogy ismét fájdalmat okozzon neked.
A megbocsátás azt jelenti, hogy békét kötsz azzal, ami történt.**

**Azt jelenti, hogy felismered a sebedet,
megengeded magadnak, hogy fájdalmat érezz,
és megérted, hogy erre a fájdalomra már nincs szükséged.**

**Azt jelenti, hogy elengeded a fájdalmat és a neheztelést,
hogy meg tudj gyógyulni és továbblépni.**

A megbocsátás egy ajándék saját magadnak.

**Megszabadít a múlttól, és lehetővé teszi, hogy a jelenben élj.
Amikor megbocsátasz magadnak és másoknak, valóban szabad vagy.**

**A megbocsátás azt jelenti, hogy elengedsz egy foglyot,
és rájössz, hogy az a fogoly te voltál.**

Pio atya

Hazám, keresztény Európa

Útálom és arcába vágom:
Száz év, de tán kétezer óta
őrült, mocskos, aljas világ ez,
ez a farizeus Európa!

Kenyér s jog helyett a szegényt
csitítja karddal, üres éggel
és cinkos lelkiismeretét
avatag és modern mesékkal;

száz év, de már kétezer óta
hány szent vágy halt meg gaz szívében!
Hazám, keresztény Európa,
mi lesz, ha bukására döbben,

mi lesz, ha újra földre száll
a Megcsúfolt és Megfeszített,
s mert jósága, hite, imája
egyszer már mindent elveszített:

mi lesz, ha megjő pokoli
lángszórókkal, gépfegyverekkel,
vassisakos, pestishozó,
bosszúálló angyalsereggel?

Mi lesz, ha megjő Krisztus és
új országot teremt a földön,
ha elhullanak a banditák
s nem lesz több harc, se kard, se börtön,

ha égi szerelmét a földi
szükséghez szabja ama Bárány
s újra megvált, – óh, nem a jók,
de a gonoszok vére árán:

hazám, boldogtalan Európa,
ha túléled a harcok végét,
elbírod-e még te az Istent,
a Szeretetet és a Békét?

Szabó Lőrinc

Kár, hogy Európa elfelejtette, hogy sokat köszönhet a kereszténységnek. Az európai demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem lesz. Még létezik, sőt javítható, mert nem a demokrácia a hibás, hanem akik működtetik. Ám az ember javítható a legnehezebben. Isten nélkül nem megy. /Robert Schuman, korábban az Európai Parlament elnöke./

A görög filozófia, a római jog, és a zsidó keresztény hit. Ez Európa három pillére.

Úrnapja 2024.

Jézus szentséges Testének és Vérének ünnepe

Mint minden évben, most is eljött Úrnapjának szent ünnepe. A készülődés már előző nap elkezdődött a faágak gyűjtésével, virágok leszedésével. Vasárnap kora reggel a Réfi házaspár vezetésével és a Gábor Imre Család Csoport segítségével elkészült a négy sátorból a második. Mindig felemelő érzés, mikor sokan összegyűlünk egy közös cél eléréseért és együtt dolgozva, közben beszélgetve, viccelődve alkotunk valami szépet, valami hasznosat. Ilyenkor szeretet és béke vesz minket körül, hiszen Isten szent ügyét szolgáljuk, azaz kivisszük Őt az emberekhez és általunk lesz megfogható valósággá az Oltáriszentség. Ugyanis amikor Isten tesz valamit az emberért, azt sohasem nélkülünk teszi. Mindig bevon bennünket a saját boldogságunkat, kiteljesedésünket szolgáló tervébe. Ennek egyik legcsodálatosabb jele, misztériuma az Oltáriszentség. Jézus a kenyér és a bor színében adja nekünk az Ő Testét és Véré, ahogyan ezen az ünnepen különösen is megemlékezünk róla. A kenyér és a bor pedig két alapvetően emberi valóság. Részben azért, mert az ember alkotásai, részben pedig azért, mert szinte a történelem kezdete óta az ember legalapvetőbb szükségait, éhét és szomját enyhítő leggyakoribb, legismertebb táplálékokról van szó.

Nem véletlenül emlékezünk meg a felajánlási imában minden szentmisében arról, hogy a kenyér és a bor a „a föld termése és az emberi munka gyümölcse”. Belőlünk, tőlünk való.

Ugyanakkor, amivé lesz, az már nem magyarázható az emberből. Az örök élet kenyere és a lélek halhatatlanná tevő itala, Krisztus Teste és Vére lesz, ami már csakis Isten ereje, személyes cselekedete révén válik lehetségessé. Isten áldása, szeretete mérhetetlenül többé teszi, megsokszorozza az értékét annak, ami pusztán emberi.

Kéri az ember erőfeszítését, áldozatát, hogy azt áldhassa meg és növelhesse végtelen értékűvé. Ha az ember azt a keveset, amit adni, tenni tud, teljes szeretettel átadja, felajánlja Istennek, nem kell félnie a jövőtől. Isten gondoskodik gyermekeiről, de ezt nem nélkülünk akarja tenni. Akarja, hogy az Ő végtelen szeretetének kiadásába bekapcsolódjon a mi szeretetünk is. Áldozatát gazdagítsa a mi áldozatunk is. Ezt a csodálatos titkot ünnepeljük Úrnapján, Jézus szentséges Testének és Vérének ünnepén.

Milyen sokszor úgy várjuk Isten segítségét az életünk problémáinak megoldásában, például anyagi gondjaink, vagy kapcsolati nehézségeink orvoslásában, hogy mi maguk semmit sem teszünk ezért! Még a hitre való eljutást vagy a hit megőrzését is sokan csak Istenre akarják rábízni anélkül, hogy ők maguk bármit is tennének a vallásosságuk megerősödése vagy megmaradása érdekében. Csodára, természetfölötti beavatkozásra számítunk. Isten kész is segíteni rajtunk, de nem nélkülünk akarja ezt tenni. Nem szabad semmittevésbe, mozdulatlan reménytelenségbe visszahúzódnunk!

Mutassuk meg az Istenbe vetett hitünket azzal, hogy bármennyire kevésnek, elégtelennek tűnik is, mindig megtesszük, ami tőlünk telik. Ilyenek a minden hónap első péntekén megtartott Szentségimádások, vagy minden egyéb Szentségimádás is, melyben igazán hittel borulunk le Istenünk előtt.

Higgyünk abban, hogy Isten megsokszorozza erőinket, megáldja a képességeinket, de soha ne feledjük el, hogy nem akar kihagyni bennünket saját boldogságunknak és embertársaink boldogságának munkálásából!

Kaldenekker Olivér

Úr napja Fülöpházán

Katolikus főünnep az eucharisztia tiszteletére, teljes nevén az Úr Szent Testének és Szent vérének ünnepe. Húsvéti időt lezáró Pünkösd vasárnap után két héttel tartjuk.

Úr napjára mi is készítettünk négy oltárt, amit égő áldozatul mutattunk be.

Fülöpházi kis templomunkat virágokkal díszítettük, majd imádkoztuk, énekeltük.

Kántor asszonyunknak, Krisztikének csodálatos hangja még szebbé tette az ünnepet. Ezúton is köszönjük neki.

Norbi atya ilyenkor cseréli ki a nagy oltári szentséget. Egész évben csütörtöki napon szentségimádást tartunk. Imádjuk e fölséget, az oltári szentséget. Tiszta szívvel fogadjuk, majd megköszönjük az Úrnak, hogy ezen a szép ünnepen részt vehettünk.

Helenkárné Festő Éva

Házasságvédelmi útmutató katolikusoknak

A házasság és az abból születő család az emberiség óriási kincse. A család az ember boldogságának egyik legfőbb forrása, a gyermekek felnevelésének, egészséges kibontakozásának helye. Ezt a kincset korunkban veszély fenyegeti. Dale O’Leary nagyszerű könyve részletesen kimutatja a házasság és a család értékeit lerombolni kívánó erők érvelésének tudománytalanságát, valótlanosságát és a küzdelem óriási tétjét – írja Székely János püspök a könyv ajánlójában.

A továbbiakban Székely János püspök ajánlását olvashatják.

A házasság és az abból születő család az emberiség óriási kincse. A család az ember boldogságának egyik legfőbb forrása, a gyermekek felnevelésének, egészséges kibontakozásának helye. Ezt a kincset fenyegeti veszély korunkban. A Meleg Szervezetek Nemzeti Szövetsége az Egyesült Államokban 1972-ben a következő célokat tűzte ki maga elé:

- minden állami iskolában olyan kötelező felvilágosító órák bevezetése, ahol a gyermekeket arra tanítják, hogy az azonosneműek közötti szexuális kapcsolat teljesen egészséges és normális, egyenértékű a férfi és a nő közöttivel;
- elérni, hogy minden önkéntes szexuális cselekedet legális legyen (így pl. a pornográfia, a prostitúció, a nyilvános helyen történő szexuális aktus, vérfertőzés stb.);
- elérni, hogy a beleegyezési korhatárt csökkentsék (pedofília engedélyezése);
- elérni, hogy házasságnak tekintsenek, és a házassággal járó jogi kedvezményekben részesítsenek minden élettársi kapcsolatot a partnerek nemére és számára való tekintet nélkül.

Dale O’Leary nagyszerű könyve részletesen kimutatja a házasság és a család értékeit lerombolni kívánó erők érvelésének tudománytalanságát, valótlanosságát és a küzdelem óriási tétjét.

Leírja, hogy az LMBTQ szervezetek hamar rájöttek, hogy a homoszexualitás képi megjelenítését kerülniük kell a küzdelmük során, mert ez az emberek nagy részében egészséges ellenérzést váltana ki. Ehelyett tudománytalan féligazságok terjesztése által igyekeztek hatni a társadalomra. A könyv részletesen ismerteti a sokat hangoztatott féligazságokat, és sorra megcáfolja azokat.

Az LMBTQ szervezetek azt állítják, hogy a népesség kb. 10%-a nem heteroszexuális irányultságú. A valóság az, hogy kb. 2% mondható ilyennek.

Azt állítják, hogy az azonosneműek iránti vonzalom genetikusan, veleszületett, megváltoztathatatlan. A valóság az, hogy az azonosneműek iránti vonzalom nem genetikusan determinált. Egypetéjű ikeres esetekben, ahol az egyik iker nem heteroszexuális, ott az ikerpárjaiknak csak a 11%-a volt szintén ilyen irányultságú (Michael Bailey kutatása). Az azonosneműek iránti vonzalom kialakulásában az esetleges genetikai hajlam (nem determináltság) mellett nagyon jelentős szerepet játszik – sok más tényező mellett – a szimpatikus és közeli apa hiánya és a gyermekkori szexuális zaklatás. A homoszexuális férfiak kb. 40%-át érte gyermekkorában szexuális zaklatás, a leszbikus nők kb. 37%-át zaklatták, 32%-át megerőszakolták fiatal korukban. Az azonosneműek iránt vonzódó személyek közül sokan kérnek pszichológusi segítséget, sokan szeretnék szabadulni ebből az állapotból. Az ilyen reparatív terápiával kezelt személyek kb. 25-30%-ánál valóban teljes mértékben sikerül a heteroszexuális személyé váló alakulás, és egy második kb. 30%-nál is nagyon jelentős javulás áll be az illető lelkiállapotában és életvezetésében.

Az LMBTQ aktivisták azt állítják, hogy az azonos neműekkel folytatott szexuális kapcsolat nem pszichikai rendellenesség, teljesen egészséges és normális. A valóság az (több száz kutatás szól erről), hogy az LMBTQ személyek esetében az öngyilkosság, a súlyos depresszió, a kábítószerhasználat, az egyéb függőségek aránya sokkal magasabb, mint a heteroszexuális kapcsolatban élők esetében. Erre az LMBTQ szervezetek azt válaszolják, hogy a társadalom kirekesztő magatartása miatt jelennek meg ezek a pszichikai zavarok. A valóság azonban az, hogy a végtelenségig toleráns országokban (pl. Hollandia) éppúgy megjelennek ezek a zavarok, mint a kevésbé toleráns társadalmakban.

Az LMBTQ szervezetek azt állítják, hogy a nemi úton terjedő betegségek megelőzhetőek lennének az óvszer használatával, ezért nagyon fontos ennek a propagálása. A valóság az, hogy az Egyesült Államokban, ahol az óvszer használatának óriási a propagandája és az állami támogatása, a homoszexuális férfiak 7-10 %-a HIV fertőzött (a 15-22 éves kor közöttiek 7%-a, azután pedig az arány egyre nő).

Azt állítják, hogy a vallások az intolerancia és a gyűlöletkeltés egyik legfőbb forrásai. A valóság azonban az, hogy a homoszexuálisok ellen elkövetett erőszakos cselekmények végrehajtói szinte soha nem vallásos emberek, az LMBTQ személyek a leggyakrabban LMBTQ személyektől szenvednek el erőszakot.

Azt állítják, hogy az árva gyermeknek jó, ha azonosnemű szülők nevelik. A valóság az, hogy az ilyen gyermekek igen hamar kérdezzéni kezdik, hogy nekik miért nincs apukájuk, vagy anyukájuk, kifejezik, hogy szeretnének. A közvéleményt esetleg át lehet formálni évtizedek szívós munkájával, hogy tekintsék teljesen természetesnek, ha két azonosnemű 'szülő' nevel egy gyermeket. A gyermekek szívét nem lehet egykönnyen átalakítani, ők vágnak édesapára és édesanyára is. Ahogyan a könyv nagyszerűen hangsúlyozza: senkinek sincs 'joga' gyermekre, viszont a gyermeknek joga van apára és anyára. A gyermek számára a társadalom köteles a lehető legjobbat megadni. Ha örökbefogadó vagy nevelő szülőkhöz kerül, akkor is egy apát és egy anyát. Az azonosnemű szülők által nevelt gyermekek (különösen a leszbikus pár által nevelt fiúk) esetében pedig – ahogyan ezt sok tanulmány egyértelműen kimutatja – hatványozottan jelenik meg a homoszexuális hajlam.

A felvilágosító órák hatása a gyermekekre óriási. Igen hamar elkezdik kérdezzéni, hogy ha ilyen sokféle nemi identitás van, akkor én milyen vagyok, milyen nemi identitást válasszak? Úgy érzik, kellene tenniük egy-két próbát – az órák felbátorítják őket erre a kísérletezésre – és tesznek is kísérleteket többfajta irányban. A felvilágosító órákon csakis az LMBTQ mítoszokat szabad tanítani, más véleményt szigorúan tilos. Az órák hatására sok gyermek hamar kimondja, hogy ő valószínűleg

azonos neműek iránt vonzódik. Ettől kezdve a többiek így kezelik, ez pedig sokszor vezet öngyilkossági kísérletekhez, depresszióhoz, vagy más zavarokhoz. A kamaszkorban nem ritka a nemi identitás megingása, ami azután 25 éves korra újra kitisztul, világossá lesz. Az amerikai fiúk kb. 10%-ának volt homoszexuális kaland vagy játék az életében, de 25 évesen ebből a 10%-ból csak mintegy 2%-uk lesz valóban tartósan homoszexuális.

Az LMBTQ mozgalmak nem egyszerűen toleranciát kérnek a maguk számára, hanem azt követelik, hogy a társadalom tekintse teljesen természetesnek és helyesnek az életmódjukat, aki pedig másként vélekedik, azt szankcionálják. A más véleményt gyűlöletbeszédnek kell tekinteni. Ilyen módon akarják elnémítani az ellenkező gondolatokat és értékrendeket. A többieknek nincs joguk kimondani az esetlegesen más véleményüket.

Amerikában egy nyomdászt igen súlyos pénzbüntetésre ítélték, mert egy meleg szervezet szórólapját nem volt hajlandó kinyomtatni. Az amerikai cserkészszövetséget beperelték, amiért egy nyíltan homoszexuális cserkészvezetőt (James Dale-t) eltiltott a cserkészcsapata vezetésétől. Egy házasságkötéseket is végző hivatalnok gyorsan lemondott, mielőtt 1 millió dollárra bírságotlák volna, amiért egy azonos nemű pár 'esketését' nem vállalta. Egy svéd pünkösdista lelkészt börtönbüntetésre ítélték, mert a Biblia homoszexualitást elítélő részeit idézte és magyarázta.

Ugyanakkor lehetséges győzni is ebben a küzdelemben. Egy massachusettsi-i iskola diákjait akarták kényszeríteni egy felvilágosító, érzékenyítő oktatásra. Az oktatásra kijelölt napon 324 diák nem jött iskolába. A meleg szervezetek pert indítottak. A pert első fokon megnyerték, de a Szövetségi Bíróság a szülőknek adott igazat: nem kényszeríthetők a gyerekek egy egyoldalú, ideologikus tananyagra. 2004-ben az Egyesült Államokban kísérlet történt arra, hogy az Alkotmányba belevegyék, hogy a házasság egy férfi és egy nő szövetsége. A kongresszusban nem jött össze a szükséges számú szavazat. Azonban ennek ellenhatásaként 2007 elején 18 államban módosították az alkotmányt, és bevették ezt a kiegészítést.

A küzdelem tétje nagy. A tét a társadalmunk milyensége, a gyermekeink gyermekkora, a legalapvetőbb értékeink, maga az ember. Dale O'Leary könyve segít abban, hogy objektíven lássunk ebben a társadalmunk jövőjét meghatározó harcban, megalapozottan érveljünk, és az igazságot szeretettel képviseljünk. Hiszen ez a harc nem az azonosneműek iránt vonzalmat érző személyek ellen van, hanem értük is. Családjainkért, gyermekeinkért, emberségünkért. Forrás: Székely János püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in veritate Bizottságának elnöke.

Nagyboldogasszony ünnepe

Nagyboldogasszony ünnepe egyszerre hordoz üzenetet saját sorsunkról és népünk életéről. A keleti egyházak titokzatosan mondták, Mária elszenderülése közel állt Szent István király szívéhez. Számunkra ez az ünnep egyszerre hordoz üzenetet saját örök sorsunkról és népünk életéről. A magyarok gyakran tekintettek Nagyboldogasszonyra, a mennybe felvett Királynéra történelmünk legnagyobb válságaiban. „Szent István élete végén látta, hogy egész életműve veszélyben forog. Tudta, hogy a kereszténység nélkül a nyugati népek közé beépült, de még nem igazán integrált magyarságot a végső pusztulás fenyegetheti. Felajánlotta országát és népét a Boldogságos Szűz Máriának”. Sokan azt mondanák, hogy ez idegen korunk érzelmvilágától. De ma, amikor járványok, háborúk, természeti katasztrófák és drámai klímaváltozás fenyegeti az emberiség életét, átélhetjük a régi magyarok érzelmeit, akik minden szükségben Máriához kiáltottak. Számunkra ez az ünnep egyszerre hordoz üzenetet saját örök sorsunkról és népünk életéről. A saját sorsunkra nézve a keresztény üzenet, az evangélium lényege az, hogy Krisztus feltámadt, és ezért nekünk is szabad utunk nyílt a személyes örök boldogság felé....

Ha van természetes szeretet ember és ember között, akkor leginkább az anya és gyermeke közti kapcsolat lehet ilyen. Ezért olvassuk Izajás prófétánál: „Megfeledkezhetik-e csecsemőjéről az asszony, nem könyörül-e méhe magzatán? Még ha az meg is feledkezne, én akkor sem feledkezem meg rólad!” (Iz 49,15). Ebben a nagyszerű szeretetkapcsolatban az ószövetségi kinyilatkoztatás Isten és a választott nép kapcsolatát fedezte fel....Nem hétköznapi dologban hiszünk tehát, hanem különleges, felfoghatatlan, emberfeletti válóságban. De ez a reményünk alapja, ezt tesz képessé arra, hogy a változó korok új és új nehézségei között érezzük Isten gondviselő szeretetét egymásban pedig újra és újra felfedezzük a testvért,

akivel közös a hivatásunk. Sokan vannak, akik csak a digitális világban mozognak. Ott pedig ezek a valós veszélyek vagy meg sem jelennek, vagy mesterkéltn, manipuláló, egyoldalú módon kapnak hangot. Nem serkentenek ezek az ingerek önálló gondolkodásra, hanem inkább a passzív fogyasztás és a rettegés változó hullámainak szolgáltatók ki az embert. Ma is időszerű tehát, hogy felemeljük a fejünket, és merjük rábízni életünk a gondviselő Istenre és Magyarok Nagyasszonya, a mennybe fölvelt Szűzanya pártfogására. Boldogasszony Anyánk, könyörögj értünk! Ámen”. Erdő Péter bíboros. Forrás: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye. Kép: Tiziano festménye Szűz Mária mennybeviteléről – Santa Maria Gloriosa dei Frari-bazilika Lejegyezte:

Oreskóné Tünde

Apák napja, ima az édesapákért.

Mennyei Atyánk! Te vagy minden ember irgalmas, szerető Atyja. Örömet leled gyermekeidben. Nem elítélni, hanem fölemelni akarsz minket.

Hálát adunk az édesapákért, akik azt a küldetést kapták, hogy a Te atyai jóságod, bölcsességed, gondviselésed követői és megvalósítói legyenek gyermekeik felé. Hálát adunk minden fáradásukért, szeretetükért.

Segíts Urunk az édesapákat!

Adj nekik erős és mély hitet, hogy a Te Forrásodból merítve tudjanak mindig fényt, örömet vinni a feleségük, a családjuk életébe!

Adj nekik nagy szívet, hogy hűségesen egy életen át szeretni és tisztelni tudják feleségüket, és igyekezzenek őt boldoggá tenni.

Add meg nekik a kegyelmet, hogy viszonzásul ők is megkapják feleségük és gyermekeik tiszteletét és szeretetét.

Adj nekik bölcsességet, türelmet, hogy gyermekeikre kellő időt szenteljenek, tudásukkal, hitükkel, hazaszeretetükkel, becsületességükkel életre szóló példa lehessenek a számukra.

Adj nekik kitartást a munkában, nagylelkűséget a közösségért végzett szolgálatokban, bátorságot a hiteles értékekért való kiállásban és küzdelemben.

Szent József, a szent család hűséges őre, légy oltalmazója az édesapáknak!

Boldogságos Szűz Mária, Magyarország Nagyasszonya, a Te pártfogásodba ajánljuk az édesapákat, segíts őket, hogy családjaink szikláit, erőforrásait lehessenek. Ámen

A 2019. évi „1Úton Nemzetközi Zarándoknap az édesapákért” imája. Székely János püspök

50. házassági évforduló emlékére.

Gyökössy Endre

EGY-MÁS

„1. Tűrjétek el egy-MÁST. A gazdag magyar nyelv ilyen szépen fejezi ki az egyik ember más- voltát a másikhöz mérten.

2. Tartsatok ki egy-MÁS mellett.

3. Nézzétek el egy-MÁSnak azt, amit szeretnétek megváltoztatni.

4. Hallgassátok meg egy-MÁST.

5. Fogadjátok el egy-MÁST. Fogadjátok el MÁS-nak, fogadjátok el MÁS-ként.

Fogadjátok el MÉGIS! Ez az indoklás nélküli, isteni, önzetlen szeretet.”

Az illetlen öltözködés a misén nem kényelmi, hanem lelki probléma

Igen, megint nyár van. A nap teljes erejével süt, a légkondicionálók túlórában működnek, mi pedig kevesebb ruhát viselünk. Ledobjuk a zárt cipőket és pulóvereket, felvesszük a szandálokat, flip-flop papucsokat, rövid nadrágokat, ujjatlan trikókat és a szellős kis ruhákat. Ez rendben is van. Végül is, amikor a hőmérséklet emelkedik, csak az a fontos, hogy valamit megőrizzünk a hűvösségből és a laza, nyugodt nyári érzésünkből.

De felveszed őket a vasárnapi misére? Sajnos, sok katolikus felveszi.....

A szentáldozáshoz sorban állók néha úgy néznek ki, mint egy várakozó sor Disneylandben vagy valami labdajáték-meccsen: ott parádéznak a hát nélküli ruhákban, váll- és ujjnélküli topokban, rövidnadrágokban, mélyen kivágott vagy pántnélküli felsőkben és ruhákban, szűk aljakban és nadrágokban, miniszoknyákban és flip-flopokban. És nem csak a nők öltözködnek helytelenül a misére. A férfiakat is ellenőrizni kell. Eleget láttunk már szakadt pólókból, lógó farmerekből, ujjatlan, a fél mellkast szabadon hagyó trikókból, baseball sapkákból, a bütykös lábujjakat láttató szandálokból....

A templomban a legszebb vasárnapi ruhát kellett viselni. Anyám, a nővérem és én még a legmelegebb vasárnapokon is szép nyári ruhákat viseltünk; apám a hőmérséklettől függetlenül öltönyt és fűzős cipőt vett fel. Rövidnadrágot viselni a templomban hallatlan dolog volt. A templomban nem volt légkondicionálás sem. Túléltük. Őszintén szólva, amikor izzasztóan meleg idő van, nem számít, mennyi ruhát veszel le, akkor is izzasztó hőség marad. A megfelelő könnyű ruházat pontosan ugyanolyan hűvösen tart, mint a trikó és a rövidnadrág. Ezért a „túl meleg van ahhoz, hogy valami mást vegyek fel a templomba, mint egy rövidnadrágot”-féle kifogás nem állja meg a helyét.

A misén való illetlen öltözködés nem kényelmi, hanem lelki probléma, amely egy túlszexualizált kultúrában gyökerezik, aminek divattal kapcsolatos hatásai évtizedek óta leszivárognak a plébániáinkba. Az a mentalitás, miszerint „senkinek semmi köze ahhoz, hogy én mit viselek a misén – Isten ugyanis ismeri a szívemet”, csak az alázat hiányát tükrözi és azt, hogy nem is értjük, hogy valójában mi történik a misén. Azt is mutatja, hogy hiányzik belőlünk a mások iránti tisztelet, és figyelmen kívül hagyjuk, hogy illetlen öltözködésünk a másik nemhez tartozók számára bűnre adhat alkalmat.

Az egyház „az imádság háza, az Eucharisztia ünneplésének és őrzésének helye, ahová egybegyűlik a hívő nép, ahol segítséget és vigasztalást talál az, aki hittel imádja Isten áldozati oltáron értünk följajánlott és jelenlévő Fiát, Üdvözítőnket” (KEK 1181). A templom nem olyan hely, ahol a kísértés és a bűn kell szétáradjon, ahol megengedhető, hogy a szexuális figyelemelterelés versenyre keljen a mi Urunkkal, aki az Oltáriszentségben jelen van. Amikor a szentmisében az Úr imáját imádkozzuk, ezt mondjuk:

„És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól”. Miért engedjük tehát, hogy a testi kísértések nyíltan ott legyenek a misén? Miért adunk engedélyt a Legfőbb Gonosznak, hogy szent helyeinken álljon lesben, ártatlan lelkek romlására törekedve? A szemérmetlen öltözködés a testhez szól, amely, amint Aquinói Szent Tamás mondja, azáltal kísérti meg az embert, hogy elcsalogatja attól, ami jó. A szellem ugyanis a maga részéről mindig a lelki dolgokban gyönyörködne, de a saját akaratát érvényesítő test akadályokat gördít a szellem útjába.

Egy lelkipásztori levelében John Walter Yanta, amarillói (Texas) püspök arra emlékeztette a híveket, hogy különösen a vasárnapi misékre illendően kell felöltözni: „Sokféleképpen segíthetjük az ördög dolgát, többek között azzal, ahogyan öltözködünk”.

Az évek során volt már olyan élményem, hogy nagyon kellemetlen volt a padban ülnöm, olyan emberek mögött vagy mellett, akiknek nem volt érzékük az illemre, ha az öltözködésről van szó. Egy alkalommal egy olyan család mögött ültem, amelynek „fizikailag érett” tinédzser lánya olyan szűk nadrágot és topot viselt, hogy csodálkoztam, hogyan tud egyáltalán megmozdulni benne. A tekintetből, amelyek az áldozáshoz járulásakor érték, nyilvánvaló volt, hogy nem én voltam az egyetlen, akinek ez feltűnt. Úgy látszott, egyik szülője sem vette észre, hogy milyen figyelemben részesül.

Az Egyház nem kötelez bennünket arra, hogy egy bizonyos módon öltözzünk a misére, de az bizonyos, hogy sokszor emlékeztet bennünket a misére való megfelelő felöltözés értékére és fontosságára:

„A szent liturgiára is megfelelően öltözve kell érkeznünk. Keresztényként szerényen kell öltözködnünk, olyan ruhát viselve, amely tükrözi Isten iránti tiszteletünket, és amely kifejezi tiszteletünket a liturgia méltósága és egymás iránt.”

Az Egyesült Államok Püspöki Konferenciájának 2006. évi nyilatkozata Krisztus méltó fogadására való felkészülésről az Eucharisziában

[A hívők] „magatartásukkal (ruha, testtartás) fejezzék ki azt a tiszteletet, ünnepélyességét és örömet, mely megfelel annak a pillanatnak, amikor Krisztus a vendégünk lesz.” *KEK 1387*

Gyakran félünk foglalkozni az illem kérdésével, mert az évek során sokszor hallottunk olyan mondatokat, mint például „nem akarjuk, hogy bárki is úgy érezze, hogy elítélik, vagy nem szívesen látják őt az istentiszteleti térben”, vagy „ha bármit mondunk az öltözködésről, akkor lehet, hogy nem jönnek többet misére”. Az utóbbi megjegyzéssel kapcsolatban Yanta püspök azt mondta: „Ha valaki kifogást keres [a templomból való kimaradásra], akkor úgyis talál valamit”.

Nem hiszem, hogy minden katolikus templom ajtajában kellene álldogálnia olyan „illemellenőröknek”, mint amelyeket néhány római templomban láthatunk, amint elküldik az embereket, ha nem tartják be a plébániai öltözködési szabályzatot. Azt sem hiszem, hogy a nőknek úgy kellene a templomba jönniük, mintha egyenesen a A farm, ahol élünk forgatásáról jöttek volna, vagy hogy a férfiaknak szmokingot kellene viselniük a vasárnapi misén. Használjuk csak a józan eszünket, amikor a templomba öltözzünk, ennyi az egész. A meleg nyári napokon talán a munkahelyi mindennapos öltözet jó kiindulópont lehet.

„A híveknek napjainkban is, sőt még inkább, mint valaha, alkalmazniuk kell az eszközöket, melyeket az Egyház mindig is ajánlott arra, hogy tiszta életet éljenek: az érzékek és a lélek fegyelmezését, az éberséget és az okosságot a bűnalkalmak elkerülésében és a szemérem megőrzésében.” Fordította: Solymosi Judit Forrás: Catholic Answers

A világ kényelmet kínál neked.
De te nem kényelemre lettél alkotva.
Te nagyságra lettél alkotva.

XVI. Benedek pápa

 KATOLIKUS.MA
Minden Kérdésed. Mi. Hídeleg. Többet tudsz.

Lehet-e könnyű a keresztény élet?

Fotó: Pixabay

Anyagi létünkben rendszerint vannak olyan megoldások, amelyek mindent könnyebbé tesznek. Nem lehetne ez így a szellemi életben is?

Kereszténynek lenni nem könnyű dolog. Az Úr követelményeinek nem mindig egyszerű eleget tenni. Nem igazán kímél bennünket, ami a házasságot, az igazságot, a társadalmi életet illeti. Mindig újabb és újabb erőfeszítéseket kér. Sokat vár a tanítványaitól. A keresztény ember útját hittitkok és olyan gyakorlatok szegélyezik, amelyeket nehéz megmagyarázni még magunknak is, nemhogy másoknak. Nagy kitartást igényel, ha vállaljuk Krisztus követését.

Hát akkor mit tegyünk? Inkább panaszkodjunk, ha senki vagy szinte senki sem követ bennünket? Tudják, az ilyen gondolatok sokkal kevésbé újak, kevésbé modernek, mint ahogyan hinnénk. Minden korban voltak olyan emberek, akik a kereszténység könnyített verzióit kínálták, akik az Evangélium gyakorlásának valamilyen olcsóbb, hozzáférhetőbb lehetőségét, egy leegyszerűsített keresztény életet javasoltak. Soha nem volt hiány jótét lelkekben, akik a lerövidített utat, az „erőfeszítéseket nem igénylő kereszténységet” ajánlották. Korunk keresztény embere, ha egy kicsit is elgondolkodik és elfogadja az Úr logikáját, rájön, hogy még ha az anyagi léte könnyebbé is vált, a hitélete, az örök életbe vetett reményége, az irgalmasság gyakorlása továbbra is nagyon sokat vár el tőle.

Ne keressük a nehézségeket magukért a nehézségekért – ez pszichológiai gyengeségre utal. Inkább arról van szó, hogy az Istennel való tényleges egyesüléshez másszuk meg a kikerülhetetlen kapaszkodókat.

A spirituális létben semmit sem lehet a könnyebb úton megszerezni. A cél nem válik el az eléréséhez szükséges erőfeszítéstől. Világítsuk meg ezt egy hasonlattal. Ha hegyek között vagyunk, több-

féle módon gyürkőzhetünk neki, hogy feljussunk a csúcsra. Mehetünk gyalog, küszködve, hogy legyőzzük a fáradtságot és az út nehézségeit. De mehetünk helikopteren is, és lerakhatjuk magunkat a csúcson. Ugyanazt a célt értük el? Aki gyalogosan mászott fel, és akit kiraktak, akik a földről mennek fel, és akik az égből szállnak le, vajon ugyanazokat az emberi és spirituális tapasztalatokat élik meg?

Ne bízzunk a lerövidített utakban!

Mindenesetre ahhoz, hogy az Úr jelenlétébe kerüljünk az imádságban, nem szükséges helikopter. Mindig az úton kell haladni, mindig saját magunkkal kell fizetni, a hit éjszakájában kell gyalogolni, kitartani az erőfeszítésben, elviselni a megpróbáltatásokat, nem megállni, elfogadni a bukásokat, felállni, ha elesünk, segítséget kérni a nálunk erősebbektől, és segíteni azoknak, akik nálunk gyengébbek.

Azok, akik könnyű spirituális életet javasolnak, vagy hazudnak, vagy amatőrök. Azok, akik lerövidítéseket, felmentéseket, kibúvókat vagy sűrítményeket kínálnak, nem érdemlik meg, hogy bízzunk bennük. Ha valami kicselezünk, kijátszunk, attól nem leszünk keresztények.

A felnőtteket a keresztség felé vezető útszakaszok (katekumenátus) számosak és időigényesek. Nem azért, hogy egyre több legyen az akadály (ami még el is tántoríthat valakit), hanem mert ez a dolgok természete. Az Úr Jézus maga sem könnyítette meg első tanítványainak az útját. Világosan megmondta nekik, hogy hozzá hasonlóan fel kell venniük a keresztet, és követniük kell őt. Megmondta nekik, hogy szolgálknek kell lenniük, nem pedig kiszolgáltaknak. Nem titkolta el előlük, hogy a feláldozáshoz előbb keresztül kell menniük a haldoklásra, a szenvedésen és a halálra. Nem az egyik napról a másikra lesz valaki az Isten embere. Ehhez idő kell. El kell fogadni a szakaszokat, az előrelépéseket, a lelassulásokat, az elbátortalanodásokat, a kudarcokat, a homályosságokat, az illúziókat... Nem a nehézségért keressük a nehézséget. De vannak olyan nehézségek, amelyek a spirituális valóság szerves részei.

Ahhoz, hogy bejussunk a Mennyei Királyságba, adjuk át teljes magunkat

Hát, ez van, ez a helyzet. Olyan világban élünk, amely mindennek a könnyebbé tételét ambicionálja, és közben meg olyan hitben élünk, amely soha nem lesz könnyű. Unalomig ismételtetik nekünk azokat a kitérő módszereket, amelyekkel úgy érhetünk el jobb eredményeket, hogy nem fizetjük meg az árát. De azt tudjuk, hogy Isten országába nem léphetünk be anélkül, hogy ne saját magunkkal fizetnénk érte.

De végül is, hát nem szép ez a tét? Nem arra támaszkodik pontosan, ami a legjobb bennünk? Nem tesznek majd boldoggá bennünket az Úr szavai, amikor elfoglaljuk a nekünk szánt helyet a királyi lakomán, és azt halljuk: „**Jól van, te hűséges, derék szolga. Minthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe**” (Mt 25, 21). Akkor elfelejtjük majd fájdalmainkat. Eláraszt majd az öröm, hogy az erőfeszítésekre születünk.

„Az asszony is szomorú, aki szül, mert érkezett az órája. Amikor azonban megszületik a gyermeke, azon való örömeben, hogy ember született a világra, nem gondol többé a gyötrelmeire” (Jn, 16, 21). Szerző: Alain Quilici domonkosrendi szerzetes / Forrás: Aleteia, Fordította: Solymosi Judit

Közleményben reagált a Szentszék az olimpiai megnyitóra

Az Eiffel-tornyot olimpiai gyűrűk díszítik. 2024 július 26. és augusztus 11. között rendezték meg a XXXIII. Nyári Olimpiai Játékokat. - Fotó: Christian Petersen/Getty Images

Közleményben reagált a Szentszék a július 26-i párizsi olimpia megnyitóünnepségre, amely kigúnyolta az utolsó vacsorát.

Az alábbiakban a közlemény szövegét olvashatják:

A Szentszékot elszomorították a párizsi Olimpiai Játékok megnyitó ünnepségének bizonyos jelenei, és csak csatlakozni tud azokhoz a hangokhoz, amelyeket az utóbbi napokban hallhattunk és amelyek a számos keresztényt és más vallások hívőit ért sértést panaszolták fel.

Egy olyan nagy presztízsű eseményen, amelyen az egész világ közös értékek mentén egybegyűlik, nem volna szabad előjönniük olyan utalásoknak, amelyek sokak vallási meggyőződéseit teszik nevetségessé. A szólásszabadságnak, amelyet természetesen nem kérdőjelez meg senki, megvannak a maga határai, éspedig a mások tiszteletben tartásában. *A francia nyelven írt közleményt Solymosi Judit fordította magyar nyelvre.*

XXXIII. Hittanya

Kedves Mindenki! Nagy szeretettel tudatom, hogy sikeresen lezajlott idén is a Hittanya Bugacon, amely elérte a krisztusi kort, hisz ez volt 33. alkalom. Közel 250 fiatal csatlakozott a táborhoz, ahogyan azt az előző években már megszokhattuk. Volt köztünk pár hónapos kisbaba, de találkoztunk több nagyszülővel is a fiatalok közt. Viszont a célkorosztály 10-22 évesek közé tehetjük, őket szerettük volna leginkább táboroztatni, hisz leginkább nekik szólt a tábor.

A tábor menete minden évben ugyanaz, de mindig van valami újdonság is. Ebben az évben az új fürdő rész adta meg a meglepetés varázsát, amit a fiúk számára építettek. Több éve probléma volt már a fürdés, illetve a tisztálkodás helyzete, hisz kevésnek

bizonyultak a régiek. Ezért döntöttek úgy a szervezők, hogy minden követ megmozgatva megpróbálnak egy új vizesblokkot létrehozni. Sok-sok felajánlással és gyűjtéssel sikerült a terv, ami a nyitó szentmisén meg is lett áldva érsek úr vezetésével.

Mivel lelkigyakorlatos táborról beszélünk, ezért minden nap voltak olyan programok, amik segítettek közelebb vinni a jó Istenhez. Remek előadókkaal büszkélkedhetett idén is a tábor, akik nagy örömmel jöttek és tartottak előadásokat mind a kicsiknek, mind a nagyoknak. Szó volt az imádságról, ókeresztényekről, bűnről, népszámlálásról és sok egyéb másról is. Minden nap volt szentmise, ahol betegekért és táborért is könyörögtünk az Úrhoz. Illetve egész éjszakás szentségimádásba mindenki bekapcsolódott csapatonként, ahol fél vagy 1 órát töltöttek Oltáriszentség előtt. A hét elején volt lehetőség a gyónásra is, előtte néhány csoport elcsendesedést tartott a pusztába. Sőt, még rózsafüzér imádságra is volt alkalmunk.

Természetesen nem maradhatott el a móka és kacagás sem. Egész héten voltak sportok, ahol kipróbálhattunk többet is. Lehetett métázni, röplabdázni, focizni és ping-pongozni. Emellett volt kézműveskedés is, ahol volt lehetőség karkötőt készíteni különböző technikákkal, quillingezni és sok minden mást is. Akadályversenyt is volt, ahol 8 csapat mérte össze erejét és tudását, de csak a legkisebbek bizonyultak a legjobbaknak. Ezután mindenkit lángos várt a táborba, amit meg is érdemeltek, hisz meg voltak elégedve az állomás vezetők a munkáikkal. A hét fénypontja mindig a Színes Est, ahol minden csoport egy kis műsorral készült. Hallhattunk átírt dalokat, hittanyás történeteket és láthattunk érdekes produkciókat is. Ezután táncház és éjszakai túra várta a fiatalokat, ezek elhúzódtak éjfél utánra is.

A legfontosabb feladat mindig az ekkora tábor testi ellátása, persze a lelki mellett. Rengeteg adomány gyűlt össze idén, hála a bőkezű adományozókért. Volt dinnye, Fornetti, pörkölt, palacsinta, lángos felajánlasképpen.

És még sok más történetünk van, de arra sajnos az egész újság nem lenne elég, hogy azt mind elmondjam. Ezért kérdezzék meg a résztvevőket, ha valamire még kíváncsiak lennének.

Végül, de nem utolsó sorban örömmel tudatom, hogy a következő tábor 2025. augusztus 3-10. lesz esedékes. Várunk minden fiatal és régebb óta fiatal is!

Réfi Janka

Szent István napi búcsú, Kerekegyháza, 2024. aug. 20.

Kedves Testvérek! Nagy örömmel teszek eleget a felkérésnek és látogatok el Hozzátok a Szent István napi búcsúra.

„Az Úr Lelke Üzen” egyházközségi tájékoztató búcsúi – aug. 20-i – számaiban több ízben tartalmaz cikkek, megemlékezések jelentek meg a Névadóról, a magyarok apostoláról, sőt a 2021 – 2022. évi számokban egy folytatásos cikksorozatban elmélkedtünk Szent István királyunk „Intelmeiről”.

Hogy találkoztam én – Testvérek – az „Intelmekkel”? „Későn érő” típus lévén, csak a harmincas éveimben engedte meg a JóIsten, hogy a könnyű-, felszínes-, magyarul: ideig-óráig tartó (relatív) ismereteken túl – a valóság értékrendet-elveket hordozó mélyebb rétege érdekeljen, azokat is, felfedezvén, kutatóm, próbáljam megérteni. Mert azok nem régi (pl. történelmi) vagy új (mai-aktuális) dolgok, hanem szellemi-lelki természetűek, és ily módon – időn és téren felül állnak!

Akkoriban kerestem a sajátos hivatásomat „az Úr szőlőjében”, úgy gondoltam, hogy ferences szerzetespap lehetek, de fokozatosan rá kellett ébrednem: nem az az utam. És amikor az Úr kegyelméből felfogtam, megértettem a kereszténységünkön belüli sajátos „Szent Istváni utat” – elsősorban az „Intelmekből” –, rátaláltam a „magyar regulára”, vagyis a ránk jellemző sajátos

magyar kereszténységre vagy mondhatnánk, „keresztény magyarságunkra”. Ez IGEN NAGY FELFEDEZÉS volt számomra, mert a legvilágosabban (egyértelmű és eredeti módon) TISZTÁN és HITELESEN szembesültem azzal! – Hogy az: az enyém! Sőt – hogy az: a MIÉNK!!!

Engem most arra indít a Lélek – kedves Testvérek –, hogy az Ünnepek kapcsán valamicskét a fentiekre próbáljak beszélni: az olvasmányok-, ill. evangélium adta keretben. A „Hegyi beszéd” utolsó szakaszában az Úr Jézus arra tanítja hallgatóit, ill. híveit, hogy „sziklára építsék házukat”! Mi ez a „szikla”, vagy ki ez a szikla? Jézus itt a szavait, tanítását – az evangéliumot – nevezi sziklának. Mivel Ő nemcsak ember, hanem isteni személy, Ő a Megváltó, a Messiás, ezért szavai: isteni-teremtő erejűek, vagyis igék, amelyek valóra válnak, és nem porladnak el, örökkévalók, nem vesztenek erejükből, abszolút érvénnyel bírnak, és mindig aktuálisak, minden időben, térben, körülményben igazak. EZÉRT a szikla-elnevezés. Az evangéliumban egy helyen Magát, ill. a főapostolt, Pétert is „sziklának” nevezi, akinek már nemcsak az evangélium hirdetésében, hanem az Anyaszentegyház megszervezésében is főhivatást adott. A „szikla” – átvitt és előremutató értelemben – jelenti a Péter által, Róma központtal megszervezett és székelő TANÍTÓHIVATALT, mely 2 ezer év óta EGYSEGES MÓDON: VÁLTOZATLANUL, TÉVEDHETETLENÜL és FOGYATKOZHATATLANUL őrzi és hirdeti-közvetíti Jézus Krisztus és apostolainak tanítását és értékrendjét. Aki Jézus szavait, tanítását nemcsak hallgatja, hanem szókövető módon cselekszi is, AZ ÉPÍTI nyilván „sziklára a házat”: vagyis először életét, magát; majd hatáskörében is megélve és továbbadva: családja-, barátai-, ismerősei-, egyházközsége-, települése-, nemzete- s az emberiség körében.

Szent Istvánunk „biztosra ment”; Krisztus-hűségét, egyházhűségét nemcsak a legendák, hanem a kortárs krónikaírók is feljegyezték. (De már apja, Géza-, sőt annak apja, Taksony nagyfejedelmek is következetesen a Róma (Tanítóhivatal) központú és a nyugati (akkor már latin nyelvű) liturgiát képviselő Katolikus Egyházat választották; tehát már több évtizede – a 960-as évektől – DÖNTÉS született: az Árpád-ház kormányzati stratégiájának megfelelően a pápától, püspököktől térítő papokat, missziós püspököket kérve, akarták népünk keresztény hitre térítését. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy 997-ben, az ősi jogokra hivatkozó és a nép nagy részét (de a kormányzatot, józan és hűséges vezetőket: nem) maga köré csábító lázadó és polgárháborús helyzetet előidéző Zeréd fia Koppány (vagy Kupa) NEM ÉRTETTE MEG a fentieket. Lehet, hogy jó harcos volt – életét is csatában vesztette –, de nem volt alkalmas politikai vezetőnek, sem hiteles embernek, mivel – Géza nagyfejedelemhez hasonlóan – képmutató módon megkeresztelkedett ugyan, de erkölceiben nem követte Krisztus tanítását (lopott, csalt, pogány élettársi kapcsolatban élt, nem keresztény-szentségi házasságban).)

Szent István királyunk viszont a hatalmat nem bitorolni akarta, hanem kiérdemelni, tudván azt, hogy minden hatalom az Istentől származik, Maga az Úr Jézus is megjegyzi, amikor Pilátussal beszélget, hogy „Nem volna fölöttem hatalmad, ha onnan felülről nem kaptad volna.” (Jn 19,11a) Tehát a földi uralkodó („percemberi módon”: még ha az több évtizedig is tart) csak részesedik abban. A leírások alapján – ezért – már uralkodásának elején királyságát, uralmát a Boldogságos Szűz oltalmába helyezte, és ezt minden évben megújítván: koronáját levetve, kifejezte, hogy uralkodását Istennek áldozza. Természetes, hogy Szent István királynak is voltak bűnei, mint minden halandó szentnek – akik koruk gyermekei is voltak –, minden időnek, kornak szokásjogát, hagyományait örökölve. (Nem attól avatnak szentté valakit, hogy nincs bűne – aki ezt gondolja, az nem normálisan gondolkodik –, igenis a szenteknek sokszor nagyon súlyos bűneik is lehettek, de bűnbánatot tartottak, meggyónták azokat és végül is győzedelmeskedtek azokon: ki pár hónap alatt, ki pár év alatt, ki pár évtized alatt). Szent István királyunknak is bűnbánata, egyházas lelkülete, élő hite, bátorsága, áldozatvállalása, az erények hősiességében gyakorlása, erkölcsi szentsége: vitán felül áll! Különösen fiának, Szent Imrének elvesztése-halála után juthatott az életszentség magasabb fokaira; ezt fejezi ki a – Hartvik legenda alapján – a Boldogságos Szűznek való felajánlás (magát, koronáját, az országát, a papokkal, a néppel és az urakkal ajánlotta fel). Ez pedig az Újszövetség

időszakában az Istennek való felajánlással egyenértékű, hiszen ami Szűz Máriának van felajánlva, az Jézus Krisztushoz ér fel, ami pedig a Fiúhoz ér fel, az a felajánlás az Atyához is! Ezért országunk nemcsak Szűz Mária Ország – A VILÁGON ELSŐKÉNT –, hanem – a jelen üdvtörténetben – AZ ELSŐ ISTENNEK FELAJÁNLOTT ORSZÁG!!! És ezt: mind első Szent Királyunknak, Istvánnak köszönhetjük; EZ A MI ÖRÖKSÉGÜNK! Úgy kell élnünk, hogy EZT FÉLTŐ MÓDON MEGSZOLGÁLJUK, és nem pedig meggyalázzuk!

Testvérek! Első királyunknak – ma szinte elképzelhetetlen módon – óriási nagy volt a magyarságtudata, patriotizmusa, bölcsessége, tapasztalata, magyarságszeretete; ezt „a mai világ” már nem nagyon tudja, talán nem is érti. Megértette, tudta, hogy a külföldi mintákat (a törvényeknél, a közigazgatásban, stb.) nem szolgálaián másolni kell – csak automatikusan átvenni a nyugattól: NEM! –, hozzáigazította a magyar szokásokhoz, hagyományokhoz azokat. Igenis – amiket lehetett – **ÁTÖRÖKÍTETTE**: különösen a

kormányzati tradíciókat; ez fejeződik ki a 8. intelmében, ennek végén arra buzdít, hogy követni kell az előttünk uralkodókat és azok gyakorlatát! Mert semelyik nép uralkodója nem kormányozhatja népét egy másik nép szokásai szerint (egy görög a latinokat görög szokások szerint, vagy egy latin a görögöket latin szokások szerint). Csak azoknak a szokásoknak „üzent hadat”, amelyek Krisztus tanításával ellenkeztek. (Pl. óriási mértékben volt jelen a lopás-zabrálás, a „ki ha nem én – kivagyiságból-virtuskodásból” való fegyveres összecsapás, az erőszakkal történő nőrablások, mert a pogány magyar őseink nem nagyon tisztelték a női méltóságot; a Király ezeknek a bűnöknek törvényeivel véget vetett.) Követte Szent Pál tanítását: „Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg!” (ITessz 5,21) Aki valamit átél, megtapasztal, az megismeri annak a dolognak a természetét, ezért a tapasztalat: „mindent vizs”. Az bizonyíték, bizonyosság is egyben. Szent István Törvényei a gazdagokat jobban sújtották (nem úgy, mint mai világunkban), a szegényekre enyhébb büntetést írtak elő! Első királyunk szolgálatnak fogta fel az uralkodást, ezért is akarta minden magyar ember üdvösségét; előrelátó módon akart gondoskodni a jövőről, ezért – halálát érezvén – nem menekülni akart a jövőtől, mint Hiszkija király, akit csak az érdekelt, hogy uralkodása alatt ne történjen romlás, hanem haláltusájában is a trónutódlás kényszerű földi- és „égi” kötelességét rendezte el.

Testvéreim! Szent II. János Pál pápa „Centesimus annus” c. körlevelében kiemeli, hogy az embernek állapotbeli kötelessége a HAZASZERETET, a PATRIÓTIZMUS!: nyilván a keresztény embernek fokozottan! Ezt manapság úgy látszik, ismét hangsúlyozni kell, mert nem mindenkinek természetes. Szent István „Intelmei” „ETALONUL” szolgálnak arra, hogy mi a kereszténység, mi a hazaszeretet! Intelmei: TISZTA, VILÁGOS, EGYÉRTELMŰ GONDOLKODÁSRA VEZETNEK. Világos (keresztény) Isten-kép, ebből fakadó világkép és ember-kép, és a fentiekből fakadó társadalomkép. (Nincs semmiféle zavarkeltés, „maszátolás”, idegen fogalmak, érthetetlen közgazdasági- és jogi „csűrés-csavarás”, stb.) A keresztény ember megbecsüli magát, családját, barátait, övéit, szereti települését, hazáját, országát, testvéreit és általában az embereket, mert jóakarát, hit és szeretet él benne. Ahogy magát is elfogadja – „Szeresd embertársadat, mint önmagadat!” –, övéit is, embertársait is, más népeket, nemzeteket is elfogad; nem gyűlöl és ítél másokat, más etnikumhoz tartozókat. Az övéit, ha valaki szereti, akkor ismeri is; ha ismeri, akkor szereti is: Szent István lelkére köti minden magyarnak, hogy megbecsülje övéit, még ha alacsonyabb egzisztenciával is rendelkeznek (vö. 4. intelem); nyilván mások és más népek elfogadása is ebből forrásozhat. A híres magyar vendégszeretet is Szent Istváni örökség (vö. 6. Intelem)!

Régebben a becstelenségben nem volt pardon – sem a régi pogány szokásjogban, sem pedig a Szent István utáni magyar kereszténységben: a magyar ember kb. 1000 – 1100 évig tudta mi a becsület és felelősség és áldozatvállalás. A keresztény magyarok pedig már nem loptak, nem hazudtak, más becsületében nem tettek kárt, nem törtek házasságot, ezeket csak a képmutatók és a kereszténységükben hajótöröttek, meghasonlott semmirekellők tették. A keresztény magyar ember nagyon egyszerűen, de logikusan, józanul gondolkodott, általában tudta mi az, ami igaz, és mi az, ami nem igaz. Kiállt önmagáért, családjáért, barátaiért, nemzetéért, országáért, Egyházáért, Krisztusért, a kereszténységért (sajnos a XX. században „bejött” a magyar embert sohasem jellemző sumátság, sunyi gyávaság, félnék, csökkent identitású szolgálalkúság; a XXI. században a hazugságok, becstelenségek, lopások-csalások, pénzimádat, hedonizmus, házasságtörések, stb.).

Nyilván nem szabad összekeverni a kereszténységünkől fakadó – fenti – hazaszeretet-, egészséges patriotizmus-, magyar összetartozás-tudat-, magyar identitás-tudat fogalmait a hamis nacionalizmus-, a hivalkodó jelszavak mögé bújó-, hencegő-melldöngető „magyarkodás” mentalitásaival és viselkedésformáival: ez utóbbiaknak semmi köze sincs ugyanis a kultur-magyarsághoz! A kereszténység „megtermékenyíti” igazából az egészséges magyar identitás-tudatot –kultúrát és –hagyományinkat! Csak így tudunk helyesen ítélni a szakralitás és a magyarság érintkező pontjain, interdiszciplináris területein. Elévülhetetlen „közös pontok” minden magyar számára: Szent István királyunk – mint „apostoli király”; az ő hite, erkölcsisége, értékrendje, műve, öröksége: Magyarország, mint Szűz Mária országa; a Magyar Szent Korona. A Római Katolikus Egyház – a pápaság és a Tanítóhivatal intézményeivel; a Magyar Katolikus Egyház és szervezete (egyházmegyéink, plébániai rendszer); szerzetesrendjeink, magyar szentjeink, boldogjaink. Magyar kultúránk (–nyelvünk, –történelmünk, –irodalmunk, – oktatásunk, –tudományunk, –zenénk-táncaink, –művészetünk-mesterségeink, –szokás(jog)aink, stb.), –alkotmányunk, –közigazgatásunk, –államiságunk, a „magyar örökségek” és minden jóakarátú magyar ember, aki üdvösségre van hívva és rendelve!!!

Testvérek! Mire tanít bennünket ma Szent István? Arra, hogy a legjobb hagyományainkra figyeljünk, azokat emeljük be a fókuszba! Arra irányuljon figyelmünk, ami nemes, igaz, jó, igazságos, szent; ne legyünk közömbösek a nyomorultakkal szemben, hanem gyakoroljuk a jóság és irgalmasság cselekedeteit; a bűnt ítéljük meg – magunkban és másokban –, ne a bűnöst!

Még ha sajnos nagyon sok egoista-önző, kapzsi-, fősvény embert is látunk, akik legszívesebben megennék a pénzüket is, minthogy segítsenek másokon, akkor se essünk bele a végleges megítélésükbe. Pláne az irigységbe (az irigy ember vét a Tízparancsolat / 9. vagy 10. parancsa ellen, ami nagyon súlyos bűn)! A nyugati-fogyasztói szemléletbe beleesett kislelkűek fölött se ítélkezzünk, hanem imádkozzunk bűnös embertársaink megtéréséért!

Ne nézzük le a szegényeket, hanem, ha tehetjük, segítsük őket adományokkal; legyünk élő hittel, szeretettel, kedvességgel, jovialitással, jókedvvel élő-, tisztelettudó-, vendégszerető-, nagylelkű emberek! Adjuk át tudásunkat, tapasztalatainkat fiainknak, lányainknak, unokáinknak, testvéreinknek, barátainknak, tanítványainknak, szeretteinknek! Építsük családi-, baráti-, testvéri-, egyházközségi-, települési-, munkahelyi-, nemzeti közösségeinket! Ámen.

Stefszki Ferenc atya

Egyházközségi hírek

Esküvők (Kerekegyháza):

Szmetana György- Poór Bianka, Krizdanyik Kristóf- Pusztai Ramóna, Otero Pablo- Bodor Zsófia, Újszászi András- Balogh Emese, Földi Csaba Sándor- Gyurgyik Fatima, Nagy Bálint- Mészáros Petra, Kalmár Zoltán- Pamek Szilvia, Jelenek Viktor- Makkos Bettina, Szabó Bence Pál- Szeremley Anna Sára.

Kereszteltek (Kerekegyháza):

Németh Áron (Német Tibor- Cserna Alexandra), Hallai Fanni Stefánia (Hallai Tibor- Dancsa Enikő), Molnár Flóra (Molnár Attila- Kovács Kitti), Sági Milana (Sági Dénes- Gyurkovics Brigitta), Lupták Noel Márk (Lupták Márk- Adorján Nikolett). Kallós Benedek (Kallós György- Jakab Alexandra Cintia), Kok Martin Andor (Kok Andor- Fazekas Alexandra), Kőrös Lotti (Kőrös József- Kusák Kitti Ágnes). Vörös Ákos (Vörös Erik- Deli Noémi), Kaldenekker Emili (Kaldenekker Ferenc- Kohan Ilona). Valkai Miron (Valkai Ádám- Herczeg Viktória), Kovács Boglárka (Kovács Szabolcs- Varga Szelina), Nyúl Abigél (Nyúl Róbert- Fülöp Orsolya), Kökény Miléna (Kökény Pál- Csonka Alexa), Seres Máté (Seres István- Molnár Ágnes), Kovács Boglárka (Kovács Richárd- Pásztor Nóra). Szabó Leila Lora (Szabó Sándor- Botos Anikó), Szöllősy Noel (Szöllősy Balázs- Bencze Nelli), Földvári Dóra (Földvári Tibor- Baranyi Mónika). Garaczi Alíz (Garaczi Árpád- Vörösmarty Róza). Bredács Leo Dániel (Bredács Márton- Pencz Petra). Nagy Bence Attila (Nagy László- Hudra Henriett).

Kereszteltek (Kunadacs):

Gattyán Zenna (Gattyán Zoltán- Basky Éva), Turupuli Hanna (Turupuli Zsolt- Simon Klaudia), Turupuli Fanni (Turupuli Zsolt- Simon Klaudia), Szappanos Bence (Szappanos Sándor- Benkovic Alíz).

Elhunytak (Kerekegyháza):

Kántor Richard, Kaszab András, Pusztai Attiláné (Kozák Rozália), Kozák Sándorné (Jakab Julianna), Szabó László, Bognár Zoltán Péter, Zsikla Antal Ottóné (Dunai Júlianna), Pencz László, Németh Imre, Herodek László József, Laczi Jánosné (G Nagy Terézia Katalin), Ország Mihály, Rada Mercédesz, Törteli Istvánné (Gulyás Ilona), Valuj András Miklós.

Szentségekkel ellátva (Kerekegyháza):

Erdős Gizella, Magyar Rozália, Almási Erzsébet, Lázár Antalné (Bodor Valéria).

Elhunytak (Kunadacs):

Pintér István

Szegedi Borika

Felelős kiadó: Ruskó Norbert atya, email: ruskonorbert@gmail.com, Plébánia: Kerekegyháza, Fő út 47, Tel: 06-76-371084. **Cikkírók és fotók:** Füstösné Márti, Helenkárné Festő Éva, Kaldenekker Olivér, Mongyi Kornélia, Oreskó Imre és Tünde, Ruskó Norbert atya, Szegedi Borbála. **Szerkesztési munkák:** Oreskó Imre, Sztaskó Roland. **Nyomdai kivitelezés:** Andrassy Írószer

Napközis hittanos tábor - 2024 - Elsőáldozásra készülődünk

Szervező: Biber Gyöngyi hitoktató

Gábor Imre család csoport, Pannonhalma

2024.08.01.

Balatonszárszó, hittantábor 2024. júl. 15-20.

